

bilo izuzetno veliko. Njihova nastavnica je veoma mnogo doprinijela tome, prevodeći uputstva s njemačkog na slovenački jezik. U Mojstrani mi je obučar Mandels sašio par novih »gojzerica« specijalno urađenih za skijaške skokove.

Iz Mojstrane sam otišao na Planicu, gdje sam trenirao veliki broj mladića na jednoj skakaonici od 35 metara. Posebno se sjećam jednog mladog sportiste, Toneta Dčmana iz Ljubljane, koji je izuzetno brzo napredovao – nekoliko puta je skočio duže od svog učitelja.

Velika skakaonica na Planici još nije bila pripremljena, preparirana, ali sam ipak pokušao da skačem uz gotovo najveću brzinu. Tada je zalet bio dug 136 metara, s padom od oko 36 stepeni najvećim dijelom spusta, a uz dobar kvalitet snijega izlazna brzina bila je oko 100 kilometara na sat. Međutim, nisam prešao više od 26 metara.

Skakaonicu je trebalo preurediti i dobio sam oko 200 vojnika da mi pomognu da produžim doskočište oko 11 metara, koje je potom bilo veliko i ličilo je na veliku odskočnu dasku. Skok je bio opasan, na visini od oko deset metara, doskok na oko 75 metara, ali uz oštar pad. Tada je odlučeno da se nova skakaonica prepravi i izgradi nova, niža na uzvišici, kako bi se mogli postizati duži skokovi.

U međuvremenu sam otputovao u Sarajevo, gdje su me isto tako izuzetno dobro primili i smjestil u jedno izletišta u blizini novog terena, koji još nije bio upotrebljavan. Teren je bio fin, možda malo sporiji, ali izvanredan za trening.

U Sarajevu su mi dali vojnike da pripreme staze i to nam je omogućilo kvalitetne terene tokom svih 14 dana, koliko sam ostao u Sarajevu. Zamolili su me da i vojnicima održim nekoliko časova skijanja, što sam činio nekoliko dana.

Nažalost, ne sjećam se imena svojih domaćina, ali znam da je on bio Srbin, a ona iz Beča i da su zajedno s predstavnicima Jugoslovenskog zimskog sportskog saveza davali časove skijanja učenicima koji su bili veoma zainteresovani za učenje, uprkos nažuljanih nogu, loše i teške opreme i jakih uzbrdica.

Imao sam vremena i da sa svojim novim prijateljima odem nekoliko puta na skijanje na Jahorinu kraj Sarajeva i na Bohinj kraj Ljubljane. Oba mjesta podsjećala su me na norveške planine, kada je na njima najbolje vrijeme za skijanje.

Boravak u Sarajevu bio je izuzetan doživljaj. Taj stari grad je 1934. godine bio još uvijek originalan grad, a u njemu sam sreo nove ljude iz umjetnosti, zanatstva, trgovine, vojske i prosvjete.

Iz Sarajeva sam se vratio na Planicu, gdje se inženjer Bloudek, koji je projektovao skakaonicu, ljutio na mene zbog izmjena koje sam učinio. Tada je organizovano i prvo takmičenje s mnogo učesnika, između ostalog i iz inostranstva. Sve je, na sreću, dobro prošlo, mada je bilo nekoliko padova. Najduži skok bio je koliko se sjećam 62 metra.

Vratio sam se kući nakon tri mjeseca i čini mi se da je to bilo putovanje moga života, mada sam kasnije, kao prevoznik, putovao i mnogo i daleko.

U Sarajevu sam dobio jednu divnu vaznu od bakra, pozlaćenu i sa srebrnim crtežima, jedan divan rad koji me svakog dana raduje i doziva mi uspomene.

Sa srdačnim pozdravom,

Bjern Jar

Poslijeratni period (1945 – 1983.)

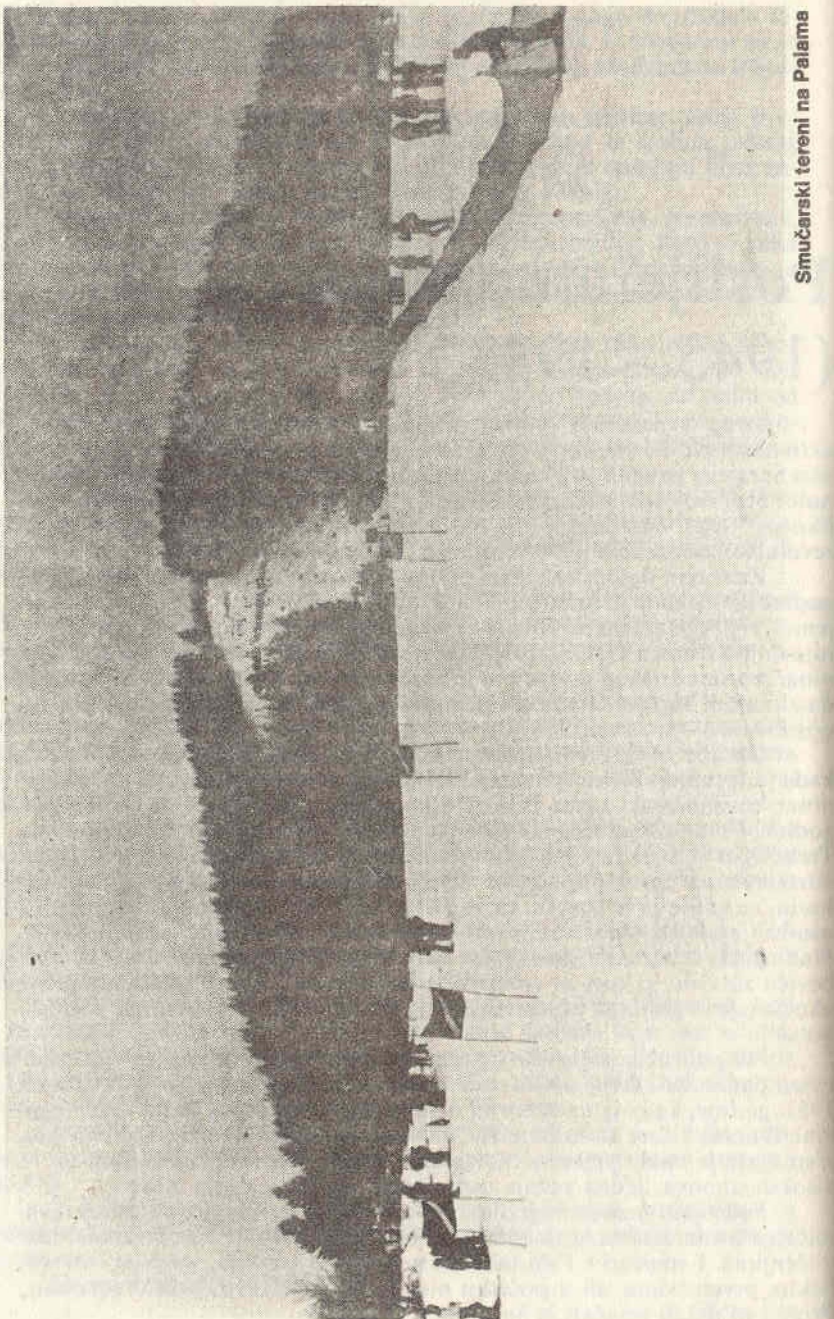
Drugi svjetski rat ostavio je strašna pustošenja, prekinuo sportske aktivnosti, pa je i smučanje za te četiri godine bilo nestalo. Na planinama oko Sarajeva stradali su planinarski i smučarski domovi; trebalo početi od nule! Prvih mjeseci nakon oslobođenja svi naši krajevi pretvoreni su u veliko gradilište. Oživljavaju sportske aktivnosti, nastavljaju s radom klubovi revolucionarne tradicije, formiraju se i nova sportska društva.

Značajan datum za razvoj sporta u Bosni i Hercegovini vezan je za godinu 1946. kada je formiran Fiskulturni savez Bosne i Hercegovine, u čijem okrilju djeluje tada i Odbor za planinarstvo i zimske sportove koji kasnije mijenja ime u Planinarsko-smučarski savez BiH. Prvi predsjednik Planinarsko-smučarskog saveza bio je narodni heroj Nisim Albahari. Savez je dao snažan impuls razvoju smučarstva u našoj republici pa naravno i u opštini Pale!

Godine 1949. Planinarsko-smučarski savez se razdvojio, da bi 1952. kada je formiran Savez sportova BiH bio ponovo formiran jedinstven Planinarsko-smučarski savez BiH! Do konačnog razdvajanja došlo je 1954. godine. Prva poslijeratna takmičenja u Bosni i Hercegovini održana su na Trebeviću. Bilo je to 1946. godine. Tada su na Trebeviću održani i prvi kursevi smučanja za pripadnike Armije. Sljedeće smučarske godine na Jahorini se grade prve barake, tu vojska gradi i prve skakaonice. Počelo je i osnivanje smučarskih sekcija pri planinarskim društvima. Godine 1948. Planinarsko-smučarski savez jača; oko 70 omladinaca i omladinki na Trebeviću završilo je kurs za smučarske instruktore. I na drugim planinama oko Sarajeva grade se objekti. Tako je na Jahorini 1948. otvoren armijski hotel.

Na području paljanske opštine smučarstvo se sve više razvija. Značajan datum za razvoj smučarstva u ovom kraju u vezi je sa 4. januarom 1953. godine, kada je na Jahorini otvorena prva žičara u Bosni i Hercegovini. Dužina žičare iznosila je 1.050 metara, a visinska razlika 240 metara. Uspinjača je imala pojedinačna sjedala (84) na neprekidnom užetu na 11 visokih stubova. Jedna vožnja uspinjačom trajala je osam minuta.

Početkom pedesetih godina već uveliko se održavaju republička takmičenja u smučarstvu, a smučari iz BiH uzimaju učešće i na savezним takmičenjima. I smučari s Pala takmiče se tada na sreskim, seoskim i republičkim prvenstvima, ali u početku nisu imali naročito zapažene rezultate. Primat su držali smučari iz Sarajeva i Travnika.

lift na Jahorini

Tih godina Jahorina se afirmiše kao jugoslovenski smučarski centar. U martu 1949. na Jahorini je održano prvenstvo Jugoslavije u klasičnim disciplinama, a u februaru 1950. održano je savezno prvenstvo u klasičnim i alpskim disciplinama, a u januaru 1952. omladinsko prvenstvo Jugoslavije u trčanju i alpskim disciplinama. Prvo internacionalno smučarsko takmičenje u BiH održano je na Jahorini u martu 1953. godine; bio je to »Prvi jahorinski kup«. Tradicija ovog takmičenja nastavljena je do danas. Prvi pobjednik »Jahorinskog kupa« bio je Slovenac Janko Štefe. Godine 1954. na Jahorini je održano Prvenstvo Jugoslavije u alpskim disciplinama; otvoren je i novoizgrađeni hotel »Jahorina«.

Smučari s Pala česti su posjetioci snježnih terena na Jahorini, u početku oni su uglavnom tamo odlazili pješke. I brojne Sarajlije dolaze na snježnu ljepoticu na skijanje. Značajan datum za razvoj smučarstva u sarajevskom području vezan je za 1955. godinu, kada je »Transportno preduzeće Udarnik« otvorilo redovnu autobusku liniju od Sarajeva do Jahorine. Autobus je saobraćao jednom nedjeljno.

U februaru 1955. na Jahorini je održano studentsko prvenstvo Jugoslavije u smučanju, a 1957. Jahorina je ponovo domaćin državnog prvenstva u alpskim disciplinama. Na Jahorini je do 14. zimskih olimpijskih igara održano devetnaest takmičenja za »Jahorinski kup« i još dvije smučarske priredbe velikog međunarodnog ranga. To su studentsko prvenstvo svijeta 1955. i takmičenje smučarki za svjetski kup 1975. pod nazivom »Zlatna lisica«. To takmičenje trebalo je da se održi na Pohorju, ali zbog nedostatka snijega održano je na Jahorini, uporedo s prvim »Jahorinskim kupom« koji je bodovan za Evropski kup.

U proteklih trideset godina na Jahorinskom kupu nastupili su gotovo svi najbolji smučari i smučarke svijeta. U proteklom periodu nekoliko puta mijenjao se karakter takmičenja: poslije četiri prve priredbe (od 1953 – 1958.), organizovano je pet takmičenja za »Omladinski kup« (od 1962. do 1968.), a 1971. »Jahorinski kup« je u stvari takmičenje za 3. evropski omladinski kriterij.

»Jahorinski kup« se od 1975. uključuje u program Evropskog kupa i održava se svake godine. Prvo takmičenje za »Jahorinski kup« organizovano je u muškoj, a narednih devet u muškoj i ženskoj konkurenciji. Kada su se takmičenja na Jahorini počela bodovati za Evropski kup (1975), sedam takmičenja na Jahorinskom kupu vozili su muškarci, a potom su ovu snježnu ljepoticu osvojile dame! Godine 1982. Bjelašnica je postala mjesto gdje su se počeli okupljati smučari najvećeg svjetskog ranga, dok je Jahorina uvrštena u ženski smučarski program za 14. zimske olimpijske igre. Na Jahorini je 1983. održano takmičenje smučarki u spustu za Svjetski kup, što je ujedno i prvi put da se Jahorinski kup našao u programu Svjetskog kupa.

Na području paljanske opštine najčešće su održavana takmičenja u klasičnim i alpskim disciplinama. Ipak, nastavljena je i tradicija u skokovima koja je započela prije pola vijeka. Poslije rata na Jahorini je izgrađena smučarska skakaonica, koju je projektovao inženjer Aleksandar Trumić. List »Oslobođenje« u broju od 19. januara 1947. piše o jahorinskoj skakaonici:

»...Ovih dana na Jahorini izgradili su borci Jugoslovenske armije smučarsku skakaonicu na kojoj su mogući skokovi od 25 metara. Interesantno je da je na izgradnju skakaonice utrošeno relativno malo materijala i vremena, jer je sagrađena za svega četiri dana. Na dovršenoj skakaonici

već su bili izvršeni prvi probni skokovi, na kojima je poručnik Lušina uspio skočiti oko 20 metara.«

Na ovoj skakaonici u februaru 1948. održano je armijsko prvenstvo, a najduže skokove postigao je Adolf Slokar (628 bodova), drugi je bio Dušan Stok (626 bodova). Značajan doprinos razvoju smučarstva u paljanskoj opštini poslije rata dala je i naša armija. Tako su pripadnici Jugoslovenske armije krajem 1948. godine dogradili staru i izgradili novu skakaonicu na Jahorini.

U »Oslobođenju« od 21. decembra 1948. piše: »Jahorina uskoro dobija skakaonice koje omogućavaju skokove od 25 i 45 metara. Nacrte za skakaonice dao je naš poznati stručnjak inženjer Stanko Bloudek. Obje skakaonice nalaze se u neposrednoj blizini vojnog oporavilišta na Poljici-ma.«

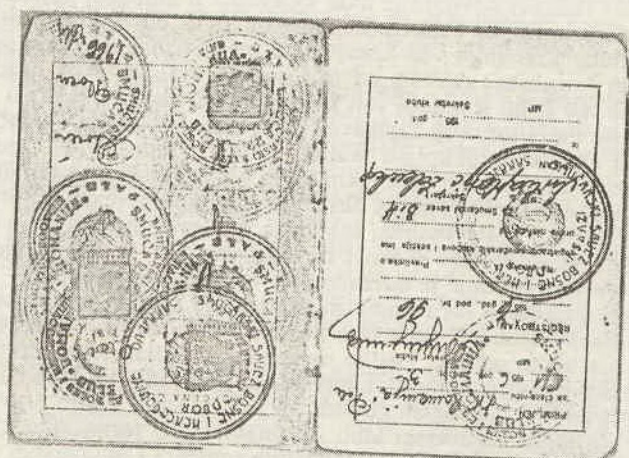
Jahorina je u to vrijeme imala i jednu prirodnu petnaestmetarsku skakaonicu, a nalazila se iznad doma »Šator«.

Na Prvenstvu Jugoslovenske armije 7. februara 1949. godine Vid Černe (reprezentativac Beograda) postiže skok od 40 metara. Takmičenje je održano na Jahorini. Takmičenja u skokovima u to vrijeme nisu bila naročito masovna, ali su bila atraktivna; skakači su zbog velike hrabrosti uživali veliku popularnost.

Jahorina je krajem 1952. godine bila domaćin omladinskom smučarskom prvenstvu Jugoslavije, na kome je u konkurenciji skakača pobijedio Janez Gorišek iz Slovenije koji je skočio 35 metara. Tri decenije kasnije taj omladinski šampion Jugoslavije projektovao je na Igmanu prve olimpijske skakaonice u Jugoslaviji!

Krajem pedesetih godina smučarski skokovi na Jahorini polako se »gase«, jer je ta disciplina izbrisana iz programa takmičenja vojnika smučara. Smučarski skokovi odvijaju se tada uglavnom u klupskoj konkurenciji. Tako je, na primjer, na Palama 29. februara 1956. održano prvenstvo Smučarskog kluba Romanija »na kome je na improvizovanoj skakaonici pobijedio Miša Angebrant skokom od 16,5 metara. Najduži skok imao je Slobodan Kuše, ali je on nastupio van konkurencije. Skokovi postaju sve rjeđi, skakaonice na Jahorini su zapuštene i sve više su podsjećale samo na mjesta gdje su se nakada okupljali skakači iz BiH i Jugoslavije. Godine 1959. na Jahorini su organizovana takmičenja u smučarskim skokovima; bilo je to propagandno takmičenje u okviru smučarskog prvenstva Bosne i Hercegovine. Godinu dana kasnije, takođe u okviru republičkog prvenstva, organizuju se smučarski skokovi na Jahorini. Bilo je to posljednje takmičenje u skokovima koje je održano na ovoj snježnoj ljepotici.

Smučarska tradicija na Palama nastavljena je poslije drugog svjetskog rata. Paljanski smučari prije rata nastupili su u okviru »Sokola« i »Slavijine« smučarske sekcije. Poslije oslobođenja Paljani voze prvo na sreskim, seoskim pa republičkim takmičenjima. Smučanje na Palama postojalo je 1946. godine i sljedećih godina, ali je ovaj sport dobio pravi zamah kada je formiran Smučarski klub »Romanija«. O formiranju kluba nije sačuvan zapisnik, ali po sjećanju tadašnjih smučara i smučarskih aktivista (postoji sačuvana i jedna sveska u koju su upisivana imena smučara na Palama), »Romanija« je formirana 1950. godine. Klub tada nije bio registrovan, ali su smučari s Pala nastupali na takmičenjima koja su u to vrijeme najčešće organizovana na Jahorini, Palama, Crepoljskom, Trebeviću... Klub je registrovan kod Smučarskog saveza Jugoslavije i već iz prvih dana januara 1956. sačuvane su članske legitimacije.

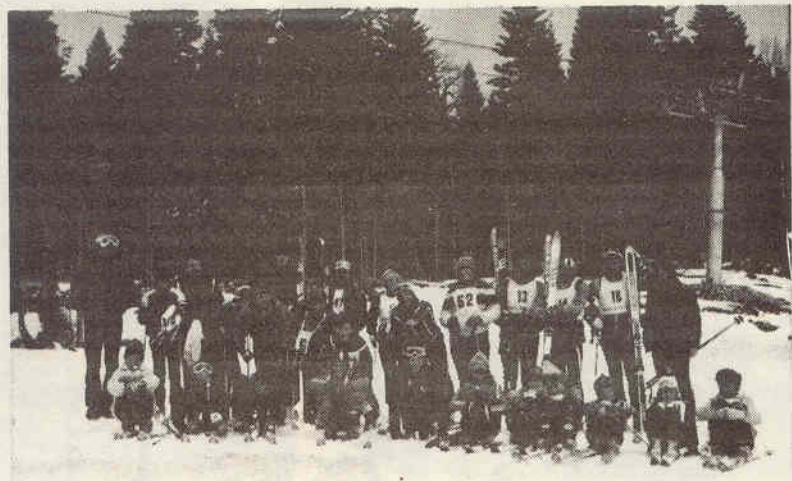
Jedna od prvih članskih karti »Romanije«

Jedna od prvih poslijeratnih ekipa, »Romanlje«

Smučari na Jahorini 1956

Buduci samploni u alpskom skijanju

Drugo mjesto na kupu republika i pokrajina u Delnicama

Predsjednik SS BiH Savo Golubović predaje pehar Veljku Cvjetkoviću

Prvih poslijeratnih godina smučanje na Palama nije bilježilo neke značajnije uspjehe. Uzrok tome je prije svega nedostatak opreme, kadrova, objekata... Sve je teklo ispočetka, spontano! Tek u drugoj polovini pedesetih godina Paljani postižu zapaženije rezultate i u klasičnim disciplinama počinju da vode uzbudljivo nadmetanje sa smučarima iz Sarajeva oko primata u Republici. Imali su Paljani tada i alpsku ekipu, koja se postepeno uključivala u vrh bosanskohercegovačkog smučanja.

O uspjesima »Romanije« u poslijeratnom periodu govorili su detaljnije u svojim sjećanjima takmičari i aktivisti, u ovom uvodnom dijelu spomenuću one najznačajnije.

● U martu 1960. godine na Jahorini održano je prvenstvo Bosne i Hercegovine u alpskim i klasičnim disciplinama, te dvomeč reprezentacija Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Na ovom takmičenju za Romaniju vozili su: Miladin Golijanin, Miladin Granzov, Petko Nešković, Dušan Granzov, Stevan Đokanović, Rade Martinović, Mira Lučić, Zora Arnaut, Mira Petrović, Ranko Jugović, Dobro Matović, Kostadin Vladičić, Slobodan Kunčoš, Remzo Spahić, Slaviša Vuković, Pero Janković, Vljeko Petrović i Nedjeljko Šuko. Nakon takmičenja u smuku, slalomu, veleslalomu, daljinskom trčanju na 16, 8 i 4 kilometra, »Romanija« je bila prva sa 7.761,97 bodova. Drugo mjesto pripalo je »Sarajevu«, treće »Zenici«, a četvrto »Bukoviku«.

● Godine 1963. ekipa »Romanije« na stazi dugoj 30 kilometara za pehar Smučarskog saveza Hrvatske u ekipnoj trci osvaja treće mjesto. Na ovom takmičenju nastupile su dvije ekipe iz Slovenije, po jedna iz Hrvatske, Srbije i Bosne i Hercegovine. Za ekipu »Romanije« vozili su – Ranko Jugović, braća Vladičić (Milorad i Kostadin).

● Godine 1965. na »Čičinom memorijalu«, koji je održan 17. januara, pobijedila je ekipa »Romanije« sa 3.173,8 bodova, ispred Sarajevskog smučarskog kluba. Nastupilo je osam ekipa. Za ekipu »Romanije« vozili su braća Milorad i Kostadin Vladičić, Pero Janković, Čedo Matović, Sa-

van Matović, Milka Kablar, Mira Jasika, Jela Simović, Milojka Simić, Branko Čečar, Slavko Vučičević, Omer Kujović, Božo Vuković.

● Na takmičenju za »Čičin memorijal« i na sreskom prvenstvu u Han-Pijesku (22. i 23. januara 1966.) pobijedila je ekipa »Romanije« sa 4.289,02 bodova, drugi je bio Sarajevski smučarski klub; nastupilo je sedam ekipa. Iste godine održano je republičko prvenstvo u klasičnim disciplinama. I na ovom takmičenju pobijedila je »Romanija« sa 3.074,80 bodova, drugi je bio Sarajevski smučarski klub. Na tim takmičenjima nastupili su: Branko Čečar, Slavko Vučević, Mahir Šehić, Franjo Černi, Mira Jasika, Novka Jasika, Jela Simović, Milka Kablar, Krista Rajić, Božana Đukić, Remzo Spahić, Milorad Vladičić, Ranko Jugović, Kostadin Vladičić, Savan Matović, Pero Janković, Čedo Matović, Grozda Matović.

Iste godine na državnom prvenstvu, koje je održano u Delnicama, omladinke »Romanije« postigle su značajan uspjeh osvojivši treće mjesto u štafeti. To je ujedno i prvi veliki uspjeh ženske ekipe »Romanije«. Za »Romaniju« su na tom takmičenju vozile – Milanka i Milka Kablar i Mira Jasika. Uslovi za trku bili su teški zbog lošeg vremena.

● Prvenstvo Jugoslavije (1980) u smučarskom trčanju održano je na Palama. U konkurenciji seniori, u trci dugoj 10 kilometara drugo mjesto osvojila je Jasna Pandurević, treća je bila Milanka Goreta. Među mladim omladincima u trci od pet kilometara Tomislav Lopatić osvojio je treće mjesto. Mlade omladinke »Romanije« u štafeti 3X5 kilometara osvojile su treće mjesto. Za »Romaniju« su vozile Snježana Skokić, Sonja Dimić i Danka Purković. Mladi omladinci »Romanije« u trci 3X5 kilometara bili su takođe treći. Štafetu su sačinjavali Blaško Veselinović, Jovo Lučić i Tomislav Lopatić. Iste godine na prvenstvu Jugoslavije u biatlonu na Kopaniku među mladim omladincima pobijedio je član »Romanije« Tomislav Lopatić. Trka je bila duga 15 kilometara.

● Godine 1981. omladinska štafeta »Romanije« (Miroslav Lučić, Dragan Zuber i Tomislav Lopatić) bili su prvaci Jugoslavije. Dragan Zuber u omladinskoj konkurenciji osvojio je drugo mjesto u Jugoslaviji na trci dugoj 15 kilometara.

● Godine 1982. Tomislav Lopatić u konkurenciji omladinaca bio je prvak Jugoslavije na 15 kilometara. U istoj disciplini Zoran Čosić bio je drugi. Oba su nastupila u biatlonu. U trci biatlonaca na 10 kilometara Tomislav Lopatić bio je prvi a Zoran Čosić drugi; biatlon ekipa »Romanije« u juniorskoj bila je najbolja u Jugoslaviji.

● Godine 1983. biatlon ekipa »Romanije« je najbolja u Jugoslaviji. Omladinska štafeta osvojila je prvo i drugo mjesto. U pojedinačnoj konkurenciji Zoran Čosić bio je pobjednik na 10 kilometara, u istoj disciplini Tomislav Lopatić bio je treći. U trci na 15 kilometara Zoran Čosić je drugi, a Tomislav Lopatić treći. Pionir Nenad Ilić postao je prvak Jugoslavije na pet kilometara, a u okviru takmičenja Kupa republika i pokrajina u skijaškom trčenju i biatlonu.

Posljednjih godina »Romanija« je dala niz republičkih prvaka u klasičnim disciplinama. Uspjesi kluba su iz godine u godinu sve veći. Potrebna je još veća materijalna baza, potrebno je poboljšati stručni rad, stvoriti još bolje uslove da bi »Romanija« izrasla u još veći smučarski kolektiv. Ovaj simpatični klub dao je prvog olimpijca Ajdina Pašovića (ponikao u »Romaniju«) i još dva olimpijska kandidata – Tomislava Lopatića i Zorana Čosića. Smučarski klub »Romanija« ima lijepu perspektivu, smučanje na Palama ostaje sport broj jedan!

Paljani najuspješniji

Odmah u poslijeratnom periodu, smučanje na Palama doživljava veliki uspon. To potvrđuju brojna takmičenja na kojima Paljani postižu uspjehe. Jedno od tih takmičenja održano je na Jahorini 20. marta 1955. godine. Bilo je to drugo smučarsko prvenstvo seoske omladine sarajevskog sresa. Na takmičenju je učestvovalo više od 130 omladinaca sa Pala, Trebevića, Kasindola, Crne Rijeke, Hadžića... Na programu su bile discipline – trčanje i veleslalom.

Najviše uspjeha imali su Paljani, koji su na takmičenju imali i najviše predstavnika. Na takmičenju su nastupili i brojni pioniri koji su te godine prvi put stavili smučke na noge, na kursu za seosku omladinu, koji je održan na Crepoljskom. Rezultate, koje su takmičari postigli, treba više cijiniti iz razloga što nisu imali modernu opremu; uglavnom su sami izradivali skije, štapove, vezove... Nagrade pobjednicima bile su, uglavnom, smučarska oprema.

Za takmičenje je vladalo veliko interesovanje, a među posmatračima bili su i istaknuti rukovodioci našeg društveno-političkog života Moša Pijade, Đuro Pucar, Rodoljub Čolaković, Rato Dugonjić, Veljko Kovačević, Uglješa Danilović...

Pobjednici po disciplinama bili su: trčanje 6 kilometara (omladinci): 1. Milorad Lučić (Brus, Trebević) 35,44 – startovalo 29 omladinaca; trčanje 12 kilometara (seniori): 1. Ranko Jugović (Pale) 1,21,40 (startovala 22 takmičara); veleslalom (pioniri): 1. Milan Rajčević (Crna Rijeka) 1:07,0; veleslalom (omladinci): 1. Grujo Granzov (Kasindo) 2:34; veleslalom (seniori): 1. Momčilo Lučić (Pale) 2:14,8.

Na ovom takmičenju oko 100 učesnika bilo je s Pala, ovaj podatak najbolje ilustruje koliko je smučanje bilo popularno na Palama u to vrijeme.

U vrhu jugoslovenskog smučanja

Proglasenjem pobjednika i podjelom medalja i diploma, na Palama je 2. marta 1980. završeno Tridesetpeto državno prvenstvo u klasičnim smučarskim disciplinama na kome je učestvovalo 180 takmičara iz 23 smučarska kluba. Prvenstvo je na sportskim terenima na Koranu zatvorio Nikola Marković, predsjednik Smučarskog kluba »Romanija – Pale«, kluba koji je veoma uspješno obavio ulogu tehničkog organizatora prvenstva. I sudijska organizacija funkcionisala je besprijekorno.

Najuspješniji na ovom prvenstvu bili su smučari »Triglava« koji su ukupno osvojili četiri prva i jedno drugo mjesto, a od pojedinaca olimpijac Ivo Čarvan, član ovog kluba, pobijedio je na 15 i 30 kilometara. Slijedi ekipa »Olimpije« koja je osvojila dva prva, dva druga i tri treća mjesta, a član ovog kluba Metka Munih bila je najbolja na pet i deset kilometara. I takmičari »Kranjske Gore« bili su zapaženi, osvojili su dva prva i dva druga mjesta, te »Gorja«, jedno prvo, tri druga i tri treća mjesta. Pored takmičara iz SR Slovenije, koji su i ovog puta bili nenadmašni, veoma dobre, do sada najbolje rezultate, postigli su takmičari Smučarskog kluba »Romanija« s Pala, koji su osvojili ukupno dva druga i četiri treća mjesta, računajući i štafete, a od pojedinaca najbolji su bili Jasna Pandurović (druga na pet kilometara) i Tomislav Lopatić (treći na 10 kilometara) kao i Sarajlija Dragan Pandurević (osmi na 15 i deveti na 30 kilometara).

Ovo takmičenje potvrdilo je da se smučari paljanske »Romanije« sve više približavaju vrhu jugoslovenske smučarske ljestvice, da se smanjuje razlika u odnosu na smučare iz Slovenije. Paljani su na ovom prvenstvu prvi put, računajući 34 protekla natjecanja, osvojili šest medalja, što pokazuje stalan uspon smučarskog sporta u ovoj komuni.

Nezaboravni trenuci

Krajem februara i početkom marta 1981. godine najvedriji zimski centar bile su Pale. Takmičenje je trajalo tri dana, dječaci i djevojčice, njih 460 najboljih iz cijele Republike, proveli su nezaboravni vikend u druženju i nadmetanju za trofeje u okviru drugog republičkog finala Malih olimpijskih igara učenika škola osnovnog i srednjeg usmjerenog obrazovanja Bosne i Hercegovine.

U nedjelju, 1. marta održana su posljednja finalna takmičenja, a zatim su se u svečanom stroju na Koranu našli najbolji među najboljima da prime zaslužene olimpijske medalje. U stroju sa šampionima bili su i mlađi skakači iz Travnika, dječaci koji svojom odvažnošću već nekoliko godina plijene pažnju, a ovdje su bili najbolji u propagandnom nastupu na desetmetarskoj skakaonici, koja je na Palama izgrađena neposredno pred drugo republičko finale MOI u zimskim sportovima.

Tu su bili budući šampioni MOI, dječaci iz svih krajeva Republike kojima su pripale skije u akciji Redakcije »Oslobođenja« i Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine. I njima kao i svim dječacima i djevojčicama koji su ovdje na Palama, kao najbolji u svojim sredinama uspješno predstavljali svoje škole i opštine, bio je upućen burni aplauz, na završnoj svečanosti na Koranu.

Šampioni su se našli na pobjedničkom postolju s medaljama oko vrata i s ponekom suzom radosnicom u očima. Onda se prisutnima obratila Mirjana Marcikić, predsjednik Sekretarijata Organizacionog odbora drugog republičkog finala MOI u zimskim sportovima:

– Za nas, za Pale i Paljane, ostaće ovo nezaboravni trenuci, jer smo bili brojniji i bogatiji za šest stotina privremenih stanovnika, naših dragih gostiju iz cijele Republike. Nadamo se da smo opravdali povjerenje i dali svoj doprinos u daljem obogaćivanju, razvoju i unapređenju Malih olimpijskih igara, koje već godinama žive u svim komunama Republike i koje rezultiraju svake godine sve većom masovnošću, a time i stvaraju uslove za kvalitetnije kako sportske rezultate tako i psihofizičke sposobnosti, uz razvijanje socijalističkih samopovjerenih vrijednosti kod pionira i omladine... Na kraju, čestitajući još jednom najuspješnijim takmičarima i svim učesnicima finala, mi Paljani želimo vam mnogo uspjeha na sljedećim takmičenjima.

Uz zvuke himne »Hej Sloveni«, potom su šampioni MOI, Maja Saračević, Željko Šljivić i Slaven Banušić s jarbola spustili zastave SFRJ, SKJ i MOI, čime je završeno ovo po svemu veliko takmičenje, na kome nije bilo poraženih. Stegli su jedni drugima ruke u znak pozdrava mali olimpijci iz Srebrenice, Ilijaša, Bosanskog Novog, Jablanice, Kalinovika... Pozdravili su se sa svojim domaćinima, mladim Paljanima u čijim domovima su bili gosti protekla dva dana, još jednom utvrdili dogovore da se ponovo vide što prije, na obalama Une, Neretve, Vrbasa, Bosne... da nastave paljanska drugovanje.

Učesnici Malih olimpijskih igara na Palama 1981. godine